

Chương 100: Lục tổng trát tâm hằng ngày

Xe lái vào lục viên, liền nhìn đến Hạ Vi Bảo mặc một cái váy dài màu trắng ngồi ở trên ban công. Đùi phải hơi hơi co lên, đập lên vị trí bên trong đầu gối trái.

Lúc này đúng hoàng hôn, dư quang hoàng hôn như ở trên người cô vẽ lên một tầng sáng mờ lung.

Gió đêm thổi nhẹ, vén lên tóc xanh của cô như ba ngàn sợi mực. Làn váy mềm nhẹ càng như gợn sóng tầng tầng mở ra.

Ngón tay bạch ngọc thon dài như cọng hành xanh miết khảm vào trong sợi tóc, nhẹ nhàng vén đến phía sau.

Lộ ra khuôn mặt tinh xảo.

Một cái nhãn mày một nụ cười bùng tỉnh như mộng, đầy tiên khí cơ hồ muốn tràn ra.

Hoàng Hậu nương nương như tiên nữ, ngồi ở trên ban công phi thường chuyên chú Chơi game.

Rầm ——

Một tiếng vang lớn từ dưới lầu truyền đến, đang hắc ngược căn bã Hạ Vi Bảo sợ tới mức tay run lên, treo.

“Mẹ nó!”

Thứ vương bát đản nào lại quấy rầy bọn cung chơi game!

Đang ở phía dưới thưởng thức sắc đẹp, người giúp việc che mặt, Thiếu phu nhân, đừng nói chuyện.

Quá phá hư tiên khí.

Hạ Vi Bảo cúi đầu nhìn lại, liền thấy phía dưới một chiếc xe đụng vào trên cây.

Cô nhăn nhăn mày, tên ngốc nào ngay cả lái xe đều không biết, một thân cây to như vậy cũng có thể đâm.

Đúng lúc này, phía sau đột nhiên lái vào một loạt siêu xe, nhìn ra có mấy chục chiếc.

Hạ Vi Bảo hai mắt sáng ngời, trực tiếp từ trên ban công nhảy xuống, sau đó chạy tới cửa lớn.

Lục Hoa Lương có chút ảo não, một quyền hung hăng nện ở trên tay lái.

Đáng chết!

Cư nhiên xem Hạ Vi Bảo nhìn đến quên lái xe.

Loại tai nạn xe cộ cấp thấp này quả thực chính là vô cùng nhục nhã!

Mặt âm trầm xuống xe, liền nhìn đến Hạ Vi Bảo như một con bướm vui sướng, bay tới hân.

Lục tổng sắc mặt âm trầm cuối cùng tốt một chút.

Xem ra cô còn có chút lương tâm, nhìn đến hân đâm xe biết lại đây nhìn xem.

Tiến lên một bước, lúc đang định nghênh đón cô, lại không nghĩ Hạ Vi Bảo trực tiếp chạy qua bên người hân.

“Nhường một chút, nhường một chút đừng cản đường.”

Lục Hoa Lương, “.....”

Xoay người, liền nhìn đến cô phi thường cao hứng chuyển động quanh ở hàng siêu xe kia.

Sau khi dạo qua một vòng, có chút thất vọng, “Như thế nào lại là loại xe rách này.”

Không một chiếc có thể làm cô khai ra đi.

Rách..... Xe rách?!

Lục Hoa Lương tự nhận là người gặp qua việc đời, cho dù trời sập xuống cũng có thể mặt không đổi sắc.

Nhưng lúc này lại bị những lời này của Hạ Vi Bảo làm cho kinh hãi rồi.

Hắn mua tất cả đều là siêu xe đỉnh cấp thế giới!

Tất cả đều là ngàn vạn lát nền, 60 chiếc xe này tốn hàng tỷ!

Ném trăm triệu mỹ kim mua cho cô vui vẻ, kết quả cư nhiên đòi lấy một câu xe rách.

Sao trong lòng bị ghen lợi hại.

“Ngại xe rách người đừng lái nha, về sau không cho lái xe của ta!”

Hạ Vi Bảo lạnh lùng xì, “Không lái liền không lái, ai hiếm lạ, đồ đệ ta nói muốn đưa cho ta một chiếc Santana đây.”

Santana 100.000 nha, về sau cô ra cửa không bao giờ moi logo, thật tốt.

Đồ đệ?

Hạng Sở kia?

Tưởng tượng đến Hạ Vi Bảo muốn lái xe của đàn ông khác đưa, sắc mặt Lục Hoa Lương đen như đáy nồi.

“Hạ Vi Bảo! Đừng quên thân phận của ngươi! Thân là Thiếu phu nhân của Lục gia còn cùng người đàn ông khác đây đưa không rõ, ngươi có biết cái gì là khuôn phép phụ nữ hay không!”

“Đưa ta một chiếc xe mà thôi, như thế nào đây đưa không rõ.”

Đối với một cô nhân mà nói, không tuân thủ khuôn phép phụ nữ là một loại sỉ nhục!

“Ta không có xe để ngươi lái sao, một cái gara cho ngươi chọn lựa, ngươi còn muốn người khác đưa?”

Hạ Vi Bảo, “.....”

Trong lòng có một câu nói không quá văn minh, không biết nói ra có thể ảnh hưởng hình tượng tiên nữ hay không.

Mẹ nó, thiếu năng trí tuệ!

Không muốn nói chuyện cùng người đàn ông tâm trí chậm phát triển, còn không bằng đi chơi game.

“Đi nơi nào, ta nói chuyện cùng ngươi có nghe hay không, Hạ Vi Bảo! Ngươi còn xem ta là lão công hay không!”

Hạ Vi Bảo muốn đi, bước chân dừng lại, “Lục tổng, để ta nhắc nhở ngươi một câu, chúng ta chính là ký hiệp nghị ly hôn.”